

4-spaltede Sider og derefter 12 Sider Tabeller omfattende saavel fysiske Forhold som Befolknings- og Erhvervsforhold.

København, den 1. April.

A. Kiilerich.

Helge Ingstad: Pelsjegerliv blandt Nord-Kanadas indianere.
Gyldendal Norsk Forlag, Oslo 1931. 24 × 16 cm. 245 sider, talrige illustrationer.

Ingstads bog er fortællingen om, hvorledes en ung, norsk jurist en skønne dag finder sagførerkontoret for trangt, rejser til Canada og som pelsjæger i fire år gennemstrejfer de umådelige, endnu kun lidet kendte egne øst og nord for Great Slave Lake. Undertiden er han alene i vildmarkerne, undertiden lever han sammen med den gruppe af Chipewyan-Indianere, som kaldes Etthen-eldeli eller „ren-spiserne“. Det er en elskværdig, livligt fortalt bog, og den, der selv engang har haft den lykke at færdes i lignende strøg, mærker med genkendelsens glæde det frie livs duft stige op mellem dens blade. I et særligt kapitel berettes der om Indianernes levevis; noget egentlig nyt bringer det ganske vist ikke, og en etnograf føler uvilkaarlig en smule beklagelse over, hvilken enestående lejlighed til at gøre iagttagelser, der her er ladet unyttet; men hvorfor se på manglerne? Som bogen er, er der nok at glæde sig over for den, hvis verden strækker sig ud over — sagførerkontoret.

Kaj Birket-Smith.

Albert Herrmann: Lou-lan. China, Indien und Rom im Lichte der Ausgrabungen am Lobnor. Mit einem Vorworte von Sven Hedin. F. A. Brockhaus. Leipzig 1931. 18 × 12½ cm. 66 Abbildungen und 7 Karten. 160 S.

I året 1900 stødte Sven Hedin under sin anden store ekspedition til Central-Asien tilfældigvis på en hidtil ukendt ruingruppe i ørkenen ikke langt fra Lobnor i Øst-Turkestan. Det følgende år blev den underkastet en nærmere undersøgelse, og dermed åbnede sig et helt nyt indblik i disse egners kulturhistorie, et indblik, som senere er blevet yderligere uddybet ved talrige ekspeditioner med arkæologisk formål under ledelse af forskere som Sir Aurel Stein, Grünwedel og von Le Coq, P. Pelliot og den japanske buddhistpræst Tachibana. Hedin's fund er siden blevet bearbejdet i et omfangsrigt værk af den tyske sinolog Conrady; men det blev ham ikke forundt at meddele sine resultater til en større offentlighed, før døden rev ham bort. Det er dette arbejde, som nu hans landsmand og fagfælle Al-